

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/99/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919010227
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5919010227.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a Mgr. Miroslava Mazúcha, na neverejnom zasadnutí konanom 18. septembra 2019 prejednal sťažnosť odsúdeného Y. Q. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 1PP/17/2019 z 19.8.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného Y. Q. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok uznesením, sp.zn. 1PP/17/2019 z 19.8.2019 podľa § 415 ods. 1 Tr. por., a § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák., zamietol žiadosť odsúdeného Y. Q. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 0T/1/2019 z 12.2.2019 vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom na Okresnom súde Ružomberok dňa 19.8.2019. V písomných dôvodoch svojej sťažnosti poukázal na to, že v ÚVTOS sa snaží byť kolektívny, nápomocný k veciam, ktorým rozumie a vie robiť, chodí do práce, ktorú tiež vykonáva dôsledne. Kultúrno-osvetovú činnosť nevykonáva z dôvodu, aby sa jeho aktivity nejavili a neboli účelové.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdeného Y. Q. nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie

o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj vo vykonávacom konaní. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že u odsúdeného neboli splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Nadriadený súd preskúmaním predloženého spisového materiálu zistil, že súd prvého stupňa v rámci procesného postupu dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por. Okresný súd dospel k vyhlásenému uzneseniu po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Rozhodnutiu Okresného súdu Ružomberok o zamietnutí žiadosti odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie uznesenia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje. Nadriadený súd zistil, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne popísal skutkový stav, ktorý bol podkladom pre jeho záver o zamietnutí žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu. Okresný súd v napadnutom uznesení veľmi podrobne rozpísal skutkové i právne dôvody, ktoré odôvodňujú zamietnutie žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu. Dôvody napadnutého uznesenia sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Nadriadený súd znovu pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie.

Treba stručne pripomenúť, že u odsúdeného je splnená zákonná podmienka pre rozhodnutie o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, t.j. že si vykonal 1 uloženého trestu odňatia slobody.

Nadriadený súd poznamenáva, že podstatným pre rozhodnutie súdu pri rozhodovaní o tom, či súd odsúdeného podmiennečne prepustí z výkonu trestu odňatia slobody, je okrem uplynutia zákonom ustanovenej doby výkonu trestu posúdenie skutočnosti, či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život (§ 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.). Zákon súdu neukladá povinnosť, ale dáva mu možnosť za splnenie stanovených podmienok odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustiť, pričom pre jeho rozhodnutie nie je jediným kritériom správanie odsúdeného vo výkone trestu, ale pri posudzovaní osoby odsúdeného, ktorý má byť zárukou vedenia riadneho života, súd musí prihliadať aj na doterajší spôsob života odsúdeného a možnosť jeho resocializácie.

Dôležitým, nie však jediným, podkladom pre rozhodnutie súdu je v tomto ohľade vyjadrenie riaditeľa príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený uložený trest odňatia slobody vykonáva.

Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok okrem iného vyplýva, že v zásade správanie odsúdeného počas výkonu trestu je bezproblémové. Napriek stanovenému programu zaobchádzania je pasívny a nevynaložil väčšiu snahu o aktívnu spoluprácu, ktorá by smerovala k získaniu disciplinárnej odmeny. Disciplinárne potrestaný nebol. Do aktivít kultúrno-osvetovej činnosti sa nezapája v požadovanej miere, svoj voľný čas trávi prevažne pasívne. Odsúdený stanovený program zaobchádzania plní len v bode zaraďovania do práce. V bodoch edukácia a vzťahy s vonkajším svetom plní stanovené ciele len čiastočne a v bode voľnočasové aktivity stanovené ciele neplní. Riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného je vysoké, resocializačná prognóza je nepriaznivá, rizikové faktory predstavujú nekritický postoj k opakovanému páchaniu trestnej činnosti, nezamestnanosť, požívanie alkoholu, sociálna neukotvenosť. Odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal splnenie

podmienok na podmienené prepustenie a neodporučil podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd, rovnako ako okresný súd, dospel k názoru, že u odsúdeného nie je splnená druhá podmienka na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorá predpokladá, že odsúdený plnením svojich režimových a pracovných povinností počas výkonu trestu odňatia slobody svojím správaním a vystupovaním preukázal polepšenie do takej miery, že ďalší výkon trestu u neho nie je potrebný.

Krajský súd ďalej dodáva, že z chápania trestu ako účelového opatrenia vyplýva, že ak sa doposiaľ odpykanou časťou trestu už dosiahol účel sledovaný trestom, ďalší výkon trestu nie je potrebný. Zo správania odsúdeného počas výkonu trestu musí byť zrejmé, že sa do takej miery polepšil, že ďalší výkon trestu nie je potrebný a páchateľa možno prepustiť na slobodu. V tomto chápaní podmienené prepustenie neznamená ukončenie prevýchovného a resocializačného procesu, ale jeho pokračovanie v iných podmienkach. Hrozba výkonom zvyšku trestu odňatia slobody, pokiaľ odsúdený v určenej skúšobnej dobe nebude viesť riadny život, môže byť postačujúca najmä u menej narušených páchateľov, aby sa zdržali páchania ďalšej trestnej činnosti.

Pre pozitívne rozhodnutie súdu o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je teda nevyhnutné nielen to, aby odsúdený počas tohto výkonu svojimi nadpriemernými aktivitami skutočne a reálne preukázal polepšenie a snahu o nápravu, ale je potrebná aj danosť reálneho predpokladu, že po takomto rozhodnutí bude odsúdený viesť riadny život.

Čo sa týka možnosti očakávania, že odsúdený povedie v budúcnosti riadny život, toto nemôže byť v hypotetickej polohe, ale musí mať svoj reálny - materiálny podklad.

Pri vyhodnotení najmä osobnostného postoja odsúdeného s rešpektovaním zákonov platných v Slovenskej republike, nemožno prehliadnuť, že má výrazné sklony k páchaniu trestnej činnosti a zákony či pravidlá a predpisy je schopný rešpektovať len pod dozorom. Krajský súd, rovnako ako prvostupňový súd, v predmetnej veci poukazuje na skutočnosť, že odsúdený bol doposiaľ dvanásťkrát súdne potrestaný za úmyselnú, najmä majetkovú trestnú činnosť. V troch prípadoch bolo na jeho prevýchovu pôsobené nepodmieneným trestom odňatia slobody.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že ak páchateľ v minulosti už spáchal trestný čin, môže súd zo zhodnotenia konkrétnych okolností minulého a súčasného trestného činu vyvodiť príslušné závery, pokiaľ ide o postoj páchateľa k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, či páchateľ má sklony k páchaniu trestnej činnosti alebo či spáchanie oboch trestných činov je v inak riadnom živote páchateľa len náhodné, aký je stupeň a povaha mravného narušenia páchateľa, aká je možnosť jeho nápravy a pod. Ak však páchateľ už bol za trestný čin i odsúdený, môže súd okrem uvedených skutočností hodnotiť tiež ďalšie skutočnosti a robiť z nich ďalšie závery, totiž aký účinok malo na páchateľa odsúdenie a uloženie trestu, prípadne i výkon uloženého trestu. Z týchto skutočností môže súd robiť už mnohým konkrétnejšie závery o možnosti nápravy páchateľa určitým druhom alebo výmerou trestu a pod.

S ohľadom na vyššie uvedené možno konštatovať, že odsúdený je osoba, ktorá má sklony k páchaniu trestnej činnosti. Účel trestu z hľadiska individuálnej prevencie sa pri predchádzajúcich odsúdeniach odsúdeného minul účinkom, t.j. predchádzajúce tresty nesplnili svoj cieľ, pretože odsúdený opakovane pácha trestnú činnosť. Predchádzajúce odsúdenia ho neovplyvnili natoľko, aby si uvedomil, že je povinný, podobne ako ostatní občania tejto republiky, viesť riadny život.

S ohľadom na uvedené skutočnosti u menovaného nie je možné v súčasnej dobe reálne predpokladať, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody by dokázal viesť riadny život, a preto u odsúdeného nie je splnená ani tretia zákonná podmienka pre podmienené prepustenie tak, ako to má na mysli § 66 Trestného zákona.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok, ktorý zamietol návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože u odsúdeného nie je vzhľadom na vyššie uvedené daná existencia predpokladu, že po takomto rozhodnutí bude viesť riadny život.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného súdom prvého stupňa, ktoré odôvodňovali zrušenie napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.